

Wtorek, 8 października 2013

b) czy w przypadku pozywania pracodawcy przez pracownika należy przeredagować klauzulę wycofania, która obowiązuje w przypadku braku zwyczajowego miejsca pracy, tak aby odnosiła się do miejsca prowadzenia działalności, z którego pracownik otrzymuje lub otrzymywał codzienne polecenia, a nie do miejsca zatrudnienia;

7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

P7_TA(2013)0400

Ludobójstwo ze względu na płeć: zaginione kobiety?

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie ludobójstwa ze względu na płeć: brakujące kobiety? (2012/2273(INI))

(2016/C 181/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w którym podkreśla się wartości wspólne państwom członkowskim, takie jak pluralizm, niedyskryminacja, tolerancja, sprawiedliwość, solidarność oraz równouprawnienie kobiet i mężczyzn, a także art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w którym określa się zasadę włączania problematyki płci w główny nurt życia społeczno-politycznego, stanowiąc, że we wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równouprawnienia mężczyzn i kobiet,
- uwzględniając art. 19 TFUE dotyczący zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć,
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając deklarację pekińską oraz platformę działania przyjętą na IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet, która odbyła się w Pekinie w dniu 15 września 1995 r. oraz swe rezolucje z dnia 18 maja 2000 r. ⁽¹⁾, 10 marca 2005 r. (Pekin + 10) ⁽²⁾ oraz 25 lutego 2010 r. (Pekin + 15) ⁽³⁾,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju (MCR) przyjęte na Szczycie Milenijnym ONZ we wrześniu 2000 r., w szczególności MCR dotyczący propagowania równości płci i równouprawnienia kobiet jako warunku wstępnego do likwidacji głodu, ubóstwa i chorób, wprowadzenia równości na wszystkich poziomach nauczania i we wszystkich dziedzinach pracy, równego zarządzania zasobami i równej reprezentacji w życiu publicznym i politycznym,
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równouprawnienia płci (2011–2020) przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2011 r.,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie rozwoju,

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ Dz.U. C 348 E z 21.12.2010, s. 11.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając europejską konwencję o prawach człowieka i biomedycynie,
- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie promowania przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego, w sprawie kary śmierci, tortur i innych form okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania, w sprawie obrońców praw człowieka, a także w sprawie dialogów na temat praw człowieka z państwami spoza UE, promowania i ochrony praw dziecka, a także w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet ,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 2 grudnia 1998 r., w których stanowi się, że roczna ocena wdrażania pekińskiej platformy działania opierać się będzie na kryteriach ilościowych i jakościowych oraz poziomach odniesienia,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 2 i 3 czerwca 2005 r., w których wzywa się państwa członkowskie i Komisję do wzmocnienia mechanizmów instytucjonalnych służących wspieraniu równouprawnienia płci i stworzenia ram umożliwiających ocenę realizacji pekińskiej platformy działania w celu zapewnienia monitorowania postępów w bardziej spójny i systematyczny sposób,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 5 i 6 grudnia 2007 r. w sprawie przeglądu realizacji pekińskiej platformy działania przez instytucje UE i państwa członkowskie, a także załączone do niej sprawozdanie opracowane przez prezydentkę portugalską i potwierdzające wskaźniki dotyczące kobiet i ubóstwa,
- uwzględniając opracowaną przez Komisję „Strategię na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” przedstawioną w dniu 21 września 2010 r. oraz załączony do niej dokument roboczy służb Komisji w sprawie działań zmierzających do wdrożenia strategii,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji dotyczący unijnego planu działania w sprawie równouprawnienia płci oraz uwłasnowolnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju (2010–2015),
- uwzględniając wspólną deklarację ministrów UE ds. równouprawnienia płci z dnia 4 lutego 2005 r. w ramach przeglądu pekińskiej platformy działania po 10 latach, w której ponownie potwierdzono między innymi zdecydowane poparcie i zaangażowanie na rzecz pełnej i skutecznej realizacji pekińskiej platformy działania,
- uwzględniając konkluzje przyjęte w dniu 15 marca 2013 r. podczas 57. sesji Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet, w których po raz pierwszy w międzynarodowym tekście wyraźnie uznano zjawisko zabójstw ze względu na płeć lub „kobietobójstw”,
- uwzględniając opracowane w 2011 roku międzyagencyjne oświadczenie zatytułowane „Zapobieganie praktykom wyboru płci uwarunkowanym postrzeganiem płci w ujęciu społeczno-kulturowym”, przedstawione przez Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka (OHCHR), Fundusz Ludnościowy Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNFPA), Fundusz ONZ na rzecz Dzieci (UNICEF), Jednostkę ONZ ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet (UN WOMEN) i Światową Organizację Zdrowia (WHO),
- uwzględniając program działania i deklarację Międzynarodowej Konferencji ONZ na rzecz Ludności i Rozwoju, która odbyła się w Kairze w 1994 r., kluczowe działania mające na celu ich dalsze wdrażanie, a także rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 65/234 w sprawie działań następczych po Międzynarodowej Konferencji ONZ na rzecz Ludności i Rozwoju po 2014 r. (grudzień 2010 r.),
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie równości płci oraz równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju⁽¹⁾, w szczególności jej ustęp 37,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz polityki UE w tym zakresie⁽²⁾, w szczególności jej ustęp 76, w którym podkreślono konieczność eliminowania wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym aborcję podyktowaną płcią dziecka,

⁽¹⁾ Dz.U. C 66 E z 20.3.2009, s. 57.

⁽²⁾ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 81.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając swą rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2011 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 11 października 2007 r. w sprawie zabójstw kobiet (kobietobójstwa) w Ameryce Środkowej i Meksyku oraz roli Unii Europejskiej w zwalczaniu tego zjawiska ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0245/2013),
- A. mając na uwadze, że termin „ludobójstwo ze względu na płeć” jest płciowo neutralnym określeniem służącym do opisanego procederu systematycznego, celowego i uwarunkowanego płciowo masowego zabijania ludzi o określonej płci, co stanowi coraz bardziej palący i rzadko sygnalizowany problem w szeregu krajów; mając na uwadze, że w sprawozdaniu tym analizuje się szczególnie przyczyny, aktualne tendencje, konsekwencje i sposoby walki z praktykami selekcji płci uwarunkowanymi postrzeganiem płci w ujęciu społeczno-kulturowym, które przyjmują również formy dzieciobójstwa i przemocy poprzez selekcję ze względu na płeć (do określenia zabijania kobiet i dziewcząt, jako najbardziej ekstremalnego wyrazu dyskryminacji i przemocy wobec kobiet stosowano inne terminy, takie jak kobietobójstwo, którego dotyczy specjalne sprawozdanie Parlamentu ⁽³⁾);
- B. mając na uwadze, że mimo wprowadzenia w ostatnim czasie przepisów zakazujących praktyk w zakresie selekcji płci, dziewczęta są w dalszym ciągu w nieproporcjonalnym stopniu ofiarami bezwzględnej dyskryminacji płciowej, która obejmuje nierzadko także nienarodzone płody płci żeńskiej, które są poddawane aborcji, porzucane lub zabijane tylko ze względu na ich płeć;
- C. mając na uwadze szacunki, które wskazują, że już w roku 1990 skutkiem selekcji płci była luka demograficzna w obrębie populacji światowej obejmująca ponad 100 mln kobiet ⁽⁴⁾; mając na uwadze, że według najnowszych szacunków liczba kobiet, których „brakuje” w populacji światowej, wzrosła do niemal 200 mln ⁽⁵⁾;
- D. mając na uwadze, że ludobójstwo ze względu na płeć stanowi globalny problem nie tylko w Azji i Europie, lecz także w Ameryce Północnej, Afryce i Ameryce Łacińskiej; mając na uwadze, że selekcja płci jest zjawiskiem powszechnym, a ciężarne kobiety celowo lub pod naciskiem decydują się nie rodzić dziewczynek, ponieważ dziewczynki są uważane za obciążenie dla społeczeństwa;
- E. mając na uwadze wyjątkowe zaburzenie wskaźników struktury płci na terenie Azji, w szczególności w Chinach, Indiach i Wietnamie; mając na uwadze, że w roku 2012 w Chinach na każde 100 dziewczynek rodziło się 113 chłopców, a w Indiach i Wietnamie na każde 100 dziewczynek rodziło się 112 chłopców ⁽⁶⁾;
- F. mając na uwadze, że w niektórych państwach Europy wskaźniki struktury płci są wyjątkowo zaburzone, co potwierdzają dane z roku 2012, według których w Albanii, Armenii, Azerbejdżanie i Gruzji na każde 100 dziewczynek rodziło się 112 chłopców ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte: P7_TA(2012)0503.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 E z 4.9.2008, s. 140.

⁽³⁾ W dniu 11 października 2007 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie zabójstw kobiet (kobietobójstwa) w Ameryce Środkowej i Meksyku oraz roli Unii Europejskiej w zwalczaniu tego zjawiska. Parlament potępił ponownie to zjawisko w najnowszym rocznym sprawozdaniu dotyczącym praw człowieka przyjętym w grudniu 2010 r. O kobietobójstwie jest również mowa w wytycznych UE w sprawie przemocy wobec kobiet przyjętych przez Radę UE w grudniu 2008 r. W kwietniu 2009 r. prezydencja UE wydała oświadczenie, w którym z zadowoleniem przyjęła rozpoczęcie procesu w IACtHR, zaś w czerwcu 2010 r. wysoka przedstawicielka UE Catherine Ashton wydała w imieniu UE oświadczenie, w którym wyraziła zaniepokojenie zjawiskiem kobietobójstwa w Ameryce Łacińskiej, potępiając wszelkie formy przemocy uwarunkowanej płcią oraz odrażającą zbrodnię kobietobójstwa i z radością przyjęła wyrok IACtHR.

⁽⁴⁾ Amartya Sen, More Than 100 Million Women Are Missing (Brakuje ponad 100 milionów kobiet), The New York Review of Books, Vol. 37, No. 20, (20 grudnia 1990 r.), tekst dostępny pod adresem: <http://www.nybooks.com/articles/3408>

⁽⁵⁾ *Arkusze informacyjne ONZ: International Women's Day 2007* (Międzynarodowy Dzień Kobiet 2007), publikacja dostępna pod adresem: <http://www.un.org/events/women/iwd/2007/factsfigures.shtml>

⁽⁶⁾ Mapa świata według wskaźników struktury płci przy narodzinach: http://en.worldstat.info/World/List_of_countries_by_Sex_ratio_at_birth

⁽⁷⁾ http://en.worldstat.info/World/List_of_countries_by_Sex_ratio_at_birth

Wtorek, 8 października 2013

- G. mając na uwadze, że praktyka ludobójstwa ze względu na płeć jest najczęściej głęboko zakorzeniona w kulturach, dla których charakterystyczne są preferowanie synów, brak równouprawnienia, uporczywa dyskryminacja i utrzymujące się stereotypy wobec córek, a w niektórych przypadkach występuje też w krajach stosujących politykę rządową opartą na przymusie;
- H. mając na uwadze, że zjawisko preferowania synów jest głęboko zakorzenione, stanowi część wieloletnich tradycji i pozostaje związane z kwestiami takimi, jak dziedziczenie majątku, uzależnienie starzejących się rodziców od wsparcia ekonomicznego i bezpieczeństwa zapewnianego przez synów, przedłużenie nazwiska i linii rodowej oraz chęć uniknięcia kłopotów finansowych przez zaoszczędzenie na tradycyjnie wysokich kosztach posagu wręczanego córkom;
- I. mając na uwadze, że nieodpowiednie systemy zabezpieczenia społecznego i programy ubezpieczania rodzin mogą w niektórych kulturach w sposób zwodniczy prowadzić do zjawiska preferowania synów oraz praktyk w zakresie selekcji płci;
- J. mając na uwadze, że praktyki w zakresie selekcji płci prowadzą do naruszenia równowagi płci w obrębie społeczeństw, powodują zniekształcenie wskaźników struktury płci, a także wywierają skutki gospodarcze i społeczne; mając na uwadze, że brak równowagi płci w postaci nadmiaru mężczyzn w dłuższej perspektywie czasowej wpływa negatywnie na stabilność społeczną, prowadząc do ogólnego wzrostu przestępczości, frustracji, przemocy, handlu ludźmi, niewolnictwa seksualnego wykorzystywania, prostytucji i gwałtów;
- K. mając na uwadze, że patriarchalna kultura stałego preferowania synów nie tylko utrwała stereotypy i pogłębia deficyt demokracji oraz nierówności między płciami, lecz także dyskryminuje kobiety, a tym samym utrudnia im pełne korzystanie z dobrodziejstw równego traktowania oraz równych szans we wszystkich dziedzinach życia;
- L. mając na uwadze, że fakt występowania praktyk w zakresie selekcji płci, wyższych wskaźników śmiertelności wśród małych dziewczynek oraz niższej niż wśród chłopców liczby zapisów dziewczynek do szkół może sugerować dominację w niektórych społeczeństwach kultury preferowania synów, dlatego też w tym kontekście istotne jest przeanalizowanie oraz wskazanie, czy tego rodzaju zjawiskom towarzyszą dalsze przejawy deficytu demokracji w odniesieniu do dziewczynek, takie jak pogorszenie ich dostępu do żywienia, edukacji, opieki zdrowotnej, urządzeń sanitarnych, zdanej do picia wody, opieki medycznej i wsparcia socjalnego, w celu określenia skutecznych metod zwalczania tych zjawisk;
- M. mając na uwadze, że problem deficytu demokracji wśród kobiet w wielu krajach nie może zostać rozwiązany z uwagi na brak wiarygodnych danych statystycznych dotyczących monitorowania narodzin i zgonów;
- N. mając na uwadze, że uwłasnowolnienie kobiet pomoże w promowaniu zmian zachowań i zmian społecznych potrzebnych do wyeliminowania praktyk selekcji płci w dłuższej perspektywie czasowej;
- O. mając na uwadze, że wyeliminowanie praktyk selekcji płci to złożony proces, który wymaga zastosowania szeregu wzajemnie powiązanych strategii i metod, w tym organizacji specjalistycznych szkoleń dla przedstawicieli personelu medycznego, aby mogli oni doradzać w kwestii praktyk selekcji płci i zapobiegać takim praktykom w UE i na całym świecie;
- P. mając na uwadze, że działania budujące wsparcie, środki polityczne oraz wzorcowe praktyki, takie jak prowadzona w Chinach kampania „Care for Girls”, która jest ukierunkowana na pogłębianie świadomości wartości dziewcząt, a także realizowany w Indiach program „Balika Samridhi Yojana”, w ramach którego udziela się dotacji na kształcenie dziewcząt z ubogich rodzin, są niezbędne do zmiany nastawienia wobec dziewcząt i kobiet;
- Q. mając na uwadze znaczący sukces Korei Południowej jako państwa, w którym zniwelowano niekorzystne zjawisko wysoce zakłóconej struktury płci, doprowadzając do obniżenia wskaźnika liczby urodzeń chłopców z poziomu 114 chłopców na każde 100 dziewczynek w roku 1994 do poziomu 107 chłopców na każde 100 dziewczynek w roku 2010 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ UNFPA, Sprawozdanie z międzynarodowych warsztatów dotyczących zniekształceń wskaźników struktury płci przy narodzinach: Addressing the Issue and the Way Forward, październik 2011 r.

Wtorek, 8 października 2013

1. podkreśla, że ludobójstwo ze względu na płeć jest poważnym przypadkiem naruszenia praw człowieka i przestępstwem, które wymusza podjęcie skutecznych działań zmierzających do zajęcia się wszystkimi głównymi przyczynami kultury patriarchy i wykorzenienia ich;
2. podkreśla, że wszystkie państwa i rządy zobowiązane są promować i chronić prawa człowieka oraz zapobiegać dyskryminacji, co jest podstawą działań na rzecz wyeliminowania wszelkich form przemocy wobec kobiet;
3. wzywa rządy do opracowania i zastosowania środków powodujących głęboką zmianę mentalności i stosunku do kobiet, jak również do zwalczania szkodliwych przekonań i zachowań, które podtrzymują przemoc wobec kobiet;
4. wzywa rządy do wyraźnego uznania kobietobójstwa lub ludobójstwa ze względu na płeć za zbrodnię, a w konsekwencji do opracowania i zastosowania środków prawnych umożliwiających przeprowadzenie śledztwa w przypadku kobietobójstwa, aby agresorzy zostali postawieni przed sądem, a kobiety, którym udało się przeżyć, miały łatwy dostęp do służby zdrowia i długoterminowego wsparcia;
5. podkreśla, że w rozumieniu Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz deklaracji pekińskiej i platformy działania wszelkie naciski wywierane na kobietę przez rodzinę lub społeczeństwo w celu przeprowadzenia aborcji ze względu na płeć stanowią przypadki przemocy fizycznej i psychologicznej;
6. zwraca uwagę, że wyplenienie praktyk selekcji ze względu na płeć to skomplikowany proces wymagający przyjęcia szeregu wzajemnie powiązanych podejść i metod, od zbadania przyczyn leżących u źródła tych praktyk oraz czynników kulturowych i społeczno-gospodarczych krajów, w których preferuje się synów/mężczyzn, po prowadzenie kampanii na rzecz praw i statusu dziewcząt i kobiet oraz wprowadzanie przepisów i regulacji w tym zakresie; w szerszym kontekście uważa, że jedynym trwałym sposobem zapobieżenia dalszemu rozwijaniu praktyk selekcji płci jest propagowanie równej wartości obu płci w każdym społeczeństwie;
7. podkreśla potrzebę wspierania dogłębnych analiz i badań naukowych dotyczących głównych przyczyn praktyk w zakresie selekcji płci w celu propagowania badań tych charakterystycznych dla niektórych krajów zwyczajów i tradycji, które mogą prowadzić do selekcji płci, oraz badań społecznych konsekwencji selekcji płci, a także wzywa Komisję do podjęcia działań w tym względzie;
8. apeluje o szczegółowe przeanalizowanie motywów finansowych i gospodarczych leżących u podstaw praktyk selekcji opartej na płci i przyczyniających się do nich; wzywa ponadto rządy do aktywnego zajęcia się obciążeniami, jakie mogą spoczywać na rodzinach, a tym samym prowadzić do zjawiska nadwyżki mężczyzn;
9. podkreśla znaczenie opracowania przepisów zwalczających selekcję w oparciu o płeć, które powinny obejmować pakiety ochrony socjalnej dla kobiet, lepsze monitorowanie wdrażania obowiązujących przepisów i silniej skupiać się na kulturowych i społeczno-gospodarczych przyczynach tego zjawiska, aby zająć się jego rozwiązaniem w trwały i całościowy sposób, utrzymując przy tym w mocy równouprawnienie płci i zachęcając do czynnego udziału ze strony społeczeństwa obywatelskiego;
10. wzywa rządy do wyeliminowania deficytów demokracji i próżni legislacyjnych, do walki z utrzymującymi się przejawami dyskryminacji dziewczynek, do zapewnienia kobietom prawa dziedziczenia, do egzekwowania krajowych przepisów gwarantujących równość kobiet i mężczyzn wobec prawa we wszystkich dziedzinach życia, a także do uwłasnowolnienia dziewcząt i kobiet w wymiarze gospodarczym, edukacyjnym i politycznym;
11. wzywa Komisję do wspierania i stymulowania wszelkich inicjatyw zmierzających do propagowania świadomości na temat dyskryminacji ze względu na płeć, w tym ludobójstwa ze względu na płeć, a także do znalezienia skutecznych środków walki z tym zjawiskiem poprzez poradnictwo, pomoc, wykorzystanie odpowiednich strategii politycznych i finansowania, w ramach swoich stosunków zewnętrznych, pomocy humanitarnej i włączania problematyki płci w główny nurt życia społeczno-politycznego;

Wtorek, 8 października 2013

12. zwraca uwagę, że niepowodzenie w uwłasnowolnieniu kobiet i dziewcząt, jak również niepodejmowanie wysiłków, by zmienić normy i struktury społeczne, mają poważne konsekwencje prawne, etyczne, zdrowotne oraz w zakresie praw człowieka i w skali długoterminowej mogą pociągnąć za sobą katastrofalne skutki przynoszące szkodę społeczeństwom, które się tego dopuszczają;

13. podkreśla, że według kilku badań brak równowagi płciowej mógłby prowadzić do nasilenia się nielegalnego handlu dla celów zawarcia małżeństwa lub wykorzystywania seksualnego, przemocy wobec kobiet, małżeństw dzieci i małżeństw przedwczesnych lub pod przymusem, oraz do HIV/AIDS i innych chorób przenoszonych drogą płciową, zagrażając tym samym stabilności i bezpieczeństwu społecznemu, zagrażający tym samym stabilności i bezpieczeństwu społecznemu; domaga się zatem wyczerpującego przeglądu ewentualnych konsekwencji, jakie niesie za sobą postępująca nadwyżka mężczyzn dla zdrowia, gospodarki i bezpieczeństwa;

14. wspiera odpowiednie reformy oraz procesy stałego monitorowania i skutecznego wdrażania przepisów gwarantujących równouprawnienie płci oraz zakazujących dyskryminacji, szczególnie w krajach o niskim lub średnim dochodzie lub będących w okresie transformacji;

15. wzywa Komisję do podjęcia intensywnych działań na rzecz zapobiegania praktykom selekcji płci uwarunkowanym postrzeganiem płci w ujęciu społeczno-kulturowym, które nie będą przejawiały się nakładaniem ograniczeń w dostępie do usług i technik medycznych w dziedzinie zdrowia reprodukcyjnego, ale w promowaniu ich odpowiedzialnego wykorzystywania, a także do wprowadzenia i wzmocnienia wytycznych, do zapewnienia personelowi medycznemu specjalistycznego przeszkolenia w zakresie poradnictwa dotyczącego praktyk selekcji płci i zapobiegania im, z wyłączeniem rzadkich i uzasadnionych przypadków chorób genetycznych związanych z płcią, a także do zapobiegania wykorzystaniu i promowaniu rozwiązań technicznych w celu selekcji płci lub w celach komercyjnych;

16. podkreśla, że ustawodawstwo w zakresie zarządzania praktykami selekcji płci lub ich ograniczania musi chronić prawo kobiet do dostępu do legalnych technologii i usług medycznych z zakresu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego bez zgody małżonka, zapewnić efektywne wdrażanie przepisów i nakładanie odpowiednich sankcji na osoby łamiące prawo;

17. zachęca rządy i środowisko medyczne do większego zaangażowania i ściślejszej współpracy, a także do wprowadzenia surowszych wytycznych dotyczących samoregulacji klinik i szpitali w celu aktywnego zapobiegania selekcji płci jako działalności prowadzonej dla korzyści finansowych;

18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do identyfikowania klinik w Europie, które przeprowadzają aborcje ze względu na płeć, udostępnienia danych statystycznych na ten temat i opracowania godnych naśladowania praktyk w celu zapobiegania tym aborcjom;

19. uznaje, że gwarantowanie i promowanie praw dziewcząt i kobiet przez zapewnienie im równych szans, szczególnie w dziedzinie edukacji i zatrudnienia, ma istotne znaczenie dla zwalczania seksizmu i utworzenia społeczeństwa, w którym faktycznie przestrzega się zasady równości kobiet i mężczyzn; podkreśla fakt, że poprawa poziomu wykształcenia, możliwości zatrudnienia i zintegrowanej opieki zdrowotnej, obejmującej usługi zdrowotne w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego dla kobiet, mają kluczowe znaczenie w dążeniach do wyeliminowania praktyk selekcji płci – od aborcji po dzieciobójstwo – a także dla osiągnięcia ogólnego wzrostu gospodarczego w krajach rozwijających się oraz ograniczenia ubóstwa; podkreśla, że uwłasnowolnienie kobiet oraz zaangażowanie mężczyzn stanowią klucz do zwalczania nierówności płciowej i promowania zmian zachowania i zmian społecznych, koniecznych do wyeliminowania w perspektywie długoterminowej praktyk selekcji w oparciu o płeć;

20. w związku z tym wzywa Komisję do wspierania rozwoju takiego otoczenia edukacyjnego i społecznego, w którym obie płcie byłyby szanowane i traktowane na równi i w którym uznawałoby się na równi umiejętności i potencjał obu płci, bez stereotypów i przejawów dyskryminacji, przy jednoczesnym intensywniejszym włączaniu problematyki płci w główny nurt życia społeczno-politycznego oraz wzmacnianiu równych szans i równego partnerstwa;

21. wzywa Komisję i odpowiednie organizacje międzynarodowe do wspierania programów edukacyjnych ukierunkowanych na równouprawnienie kobiet i umożliwiających im wzmocnienie poczucia własnej wartości, zdobycie wiedzy oraz podejmowanie decyzji dotyczących ich życia, zdrowia i zatrudnienia, a także pozwalających im na niezależność finansową;

Wtorek, 8 października 2013

22. wzywa Komisję, ESDZ i rządy państw trzecich do opracowania kampanii uświadamiających i informujących w celu promowania zasady równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz do spowodowania wzrostu wrażliwości społecznej w stosunku do potrzeby wzajemnego poszanowania praw człowieka każdej osoby w związku, szczególnie pod względem prawa własności, prawa do pracy, do należytej opieki zdrowotnej, do sprawiedliwości i edukacji;
23. przywołuje milenijne cele rozwoju oraz podkreśla, że dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej, w tym do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie, stanowi podstawowe prawo człowieka; podkreśla potrzebę poczynienia specjalnych i wyraźnych odniesień do ludobójstwa ze względu na płeć oraz kwestii związanych z selekcją płci w ramach dialogu i w sprawozdaniach dotyczących MCR, a także na innych międzynarodowych forach wymiany doświadczeń;
24. podkreśla, że zdolność kobiet do korzystania z przysługujących im praw łączy się nierozdzielnie z ich zdolnością do indywidualnego podejmowania decyzji, niezależnie od ich małżonków, dlatego zagwarantowanie kobietom dostępu do edukacji, pracy, opieki zdrowotnej, swobodnego dostępu do antykoncepcji, do konta bankowego bez konieczności uzyskiwania zgody lub zezwolenia małżonka bądź innej osoby ma kluczowe znaczenie;
25. wzywa rządy państw partnerskich do ograniczenia kosztów opieki zdrowotnej za leczenie dzieci, zwłaszcza dziewczynek, które niejednokrotnie umierają w wyniku złej lub nieodpowiedniej opieki, jaką otrzymują;
26. wzywa rządy do polepszenia dostępu kobiet do opieki zdrowotnej, szczególnie dla kobiet w ciąży i matek, do edukacji, rolnictwa, kredytów i mikropożyczek, majątku oraz do zapewnienia im szans ekonomicznych;
27. wzywa do położenia szczególnego nacisku na stworzenie warunków do wprowadzenia w krajach rozwijających się systemów opartych na solidarności, między innymi poprzez utworzenie funduszy emerytalnych, co doprowadzi do zmniejszenia obciążenia ekonomicznego rodzin i jednostek, ograniczając ich zależność od dzieci płci męskiej oraz występowanie zjawiska preferowania synów;
28. zauważa, że praktyki w zakresie selekcji płci utrzymują się nawet w dostatnich regionach, których mieszkańców charakteryzuje wysoki poziom wykształcenia;
29. zachęca do rozwoju mechanizmów wsparcia dla kobiet i rodzin, w ramach których kobiety mogłyby uzyskiwać informacje i porady na temat zagrożeń i niebezpieczeństw związanych z praktykami selekcji płci, a także otrzymywać pomoc w przypadku presji na usunięcie płodów płci żeńskiej;
30. zachęca społeczeństwo obywatelskie oraz jednostki administracji publicznej do wspólnej organizacji kampanii informacyjnych i społecznych dotyczących negatywnych skutków praktyk selekcji płci, które mogą dotknąć matkę;
31. wzywa Komisję do udzielenia wsparcia technicznego i finansowego innowacyjnym działaniom i programom edukacyjnym zmiernym do zainicjowania debaty publicznej oraz szerszego uświadomienia równej wartości dziewcząt i chłopców, wykorzystując do tego wszystkie dostępne media i sieci społecznościowe w celu dotarcia do młodych ludzi, przywódców religijnych i duchowych, nauczycieli, liderów społeczności lokalnych i innych wpływowych osób oraz ich zaangażowania w celu zmiany uwarunkowanego kulturowo nastawienia do równouprawnienia płci w danym społeczeństwie i uwypuklenia potrzeby niedyskryminacyjnych zachowań;
32. wzywa UE do zdecydowanego podkreślenia aspektu płci we wszystkich partnerstwach i rozmowach z krajami rozwijającymi się oraz do podkreślenia w nich kwestii uwłasnowolnienia kobiet, jak stwierdzono w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju; uważa ponadto, że konieczne jest uwzględnianie aspektu płci na wszystkich etapach wsparcia budżetowego, m.in. przez promowanie dialogu ze stowarzyszeniami kobiet w krajach rozwijających się i poprzez wprowadzanie wskaźników w rozbiciu na płeć;

Wtorek, 8 października 2013

33. wzywa władze zainteresowanych państw do wzmocnienia systemów monitorowania i zbierania danych statystycznych na temat wskaźników struktury płci, a także do podjęcia działań w celu usunięcia ewentualnych przypadków zakłócenia równowagi; wzywa w związku z tym do bliższej współpracy między UE, agencjami ONZ i innymi partnerami międzynarodowymi oraz rządami partnerskimi;

34. wzywa Komisję i wszystkie zainteresowane strony do podjęcia niezbędnych działań ustawodawczych lub działań o innym charakterze w celu zagwarantowania penalizacji praktykowania przymusowych aborcji i chirurgicznych zabiegów przerywania ciąży ze względu na płć w przypadku braku uprzedniej, świadomej zgody kobiety lub braku jej wiedzy na temat charakteru przeprowadzanej interwencji;

35. wzywa rządy i wszystkie zainteresowane strony do zagwarantowania skutecznego wdrażania przepisów dotyczących selekcji płci oraz do zagwarantowania, by na osoby łamiące prawo nałożone zostały odpowiednie sankcje;

36. wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy z innymi organizacjami i instytucjami międzynarodowymi, takimi jak ONZ, WHO, UNICEF, OCHCHR, UNFPA i UN Women w celu podjęcia walki z praktykami selekcji płci oraz zwalczania ich głównych przyczyn we wszystkich krajach, a także do połączenia sił z rządami, parlamentami, zainteresowanymi stronami, środkami masowego przekazu, organizacjami pozarządowymi, organizacjami kobiecymi oraz innymi podmiotami społecznymi w celu podniesienia poziomu świadomości na temat ludobójstwa ze względu na płć oraz sposobów zapobiegania temu procederowi;

37. wzywa Komisję i ESDZ do współpracy z wyżej wymienionymi organizacjami międzynarodowymi w celu podjęcia walki z praktykami selekcji płci oraz zwalczania ich głównych przyczyn we wszystkich krajach, a także do połączenia sił z rządami, parlamentami, zainteresowanymi stronami, środkami masowego przekazu, organizacjami pozarządowymi, organizacjami kobiecymi oraz innymi podmiotami społecznymi w celu podniesienia poziomu świadomości na temat ludobójstwa ze względu na płć oraz sposobów zapobiegania temu procederowi;

38. wzywa Komisję oraz ESDZ, by dyskutując na temat pakietów pomocy humanitarnej, priorytetowo traktowały kwestię ludobójstwa ze względu na płć w programie dialogu politycznego z zainteresowanymi państwami trzecimi, zlecając im nadanie priorytetowego charakteru działaniom zmierzającym do wykorzenia ludobójstwa ze względu na płć, a także podniesienie poziomu świadomości wokół tej kwestii oraz naciskając na zapobieganie temu procederowi;

39. wzywa UE i jej kraje partnerskie do poprawy, poprzez współpracę na rzecz rozwoju, monitorowania i gromadzenia danych dotyczących struktury płci przy narodzinach oraz do podjęcia natychmiastowych działań w celu zwalczania możliwych zakłóceń równowagi; podkreśla, że międzynarodowe umowy handlowe oraz umowy o współpracy powinny zawierać klauzule dotyczące dyskryminacji ze względu na płć.

40. wzywa Unię Europejską do zastosowania podejścia opartego o ochronę praw człowieka, które obejmowałyby wszystkie prawa człowieka, oraz do uwzględnienia znaczenia promowania, poszanowania i wykonywania praw kobiet i dziewcząt, w tym praw seksualnych i reprodukcyjnych, oraz uwłasnowolnienia ich, a także równouprawnienia kobiet i mężczyzn jako warunków koniecznych do zwalczania problemu ludobójstwa ze względu na płć, co byłoby istotną kwestią w programie polityki rozwoju po roku 2015;

41. utrzymuje, że w kontekście wdrażania określonych klauzul dotyczących zakazu stosowania przymusu w dziedzinie seksualności i zdrowia reprodukcyjnego, sformułowanych przez Międzynarodową Konferencję w sprawie Ludności i Rozwoju (ICPD), która odbyła się w Kairze, w odniesieniu do prawnie wiążących międzynarodowych instrumentów praw człowieka, dorobku wspólnotowego UE oraz kompetencji politycznych Unii w tym zakresie, pomoc Unii nie może zostać udzielona żadnemu organowi, organizacji lub programowi, który wspiera lub uczestniczy w zarządzaniu wszelkimi działaniami, w ramach których dochodzi do naruszenia praw człowieka, takiego jak przymusowa aborcja, wymuszona sterylizacja kobiet i mężczyzn, określanie płci płodu w celu dokonania selekcji prenatalnej lub dzieciobójstwa;

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządów państw członkowskich.